

ГЛАВА ШЕСТА.

За нарѣчіето.

§ 54. Нарѣчіе е дѣма, коѣто ѣзавѣва каквниѣтъ ѣли времето на дрѣга каквниѣ ѣли рѣбота; кѣкто: твѣ рѣдѣ слѣ джкз; вѣ ржѣ хѣ дн; хѣ ваво пѣше; днесѣ дойдѣ; межншкѣмз вжрвѣ.

§ 55. Нарѣчіѣта бѣватѣ кѣчественни ѣли временни: пѣрвнтѣ показватѣ каквниѣтъ, коѣто са нахѣжда вѣ дрѣгѣ каквниѣ ѣли рѣботѣ; кѣкто: тѣй живѣѣ ѣхално; кѣщѣта сжзѣдена доврѣ; цвѣтѣтъ мѣмѣло го синз; дрѣгнтѣ показватѣ ѣтстранѣнно време при каквниѣтъ ѣли рѣботѣтъ, дѣто стѣва ѣзѣ вжнѣ нѣго, ѣли по слѣчкѣ; кѣкто: вчѣра вѣлѣ джждѣ; ѣзѣ живѣѣж тѣкз; ѣтѣвамз тамз ѣ др. т.

§ 56. По знѣменованьѣто сн нарѣчіѣта са дѣлѣтъ на тѣѣ ѣтредѣ:

1) Нарѣчіѣ каквниѣ, коѣто показватѣ свѣѣциниѣтъ на рѣботѣта ѣли на дрѣга каквниѣ (сѣ пытаньѣ: какѣ?); какѣѣто: доврѣ кѣзва, лѣшо пѣше, сѣѣро чѣтѣ. Тѣ нарѣчіѣ произлѣзатѣ ѣтѣ кѣчественнтѣ прилагѣтелни ѣменѣ.

2) Нарѣчіѣ време, коѣто ѣтговѣратѣ на пытаньѣ: коѣѣ? ---- Тѣ сж: днесѣ, нѣнтѣ, сегѣ,